

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 11 Iuliu.

Spre nord sunt îndreptate acuma privirile Europei. Întâlnirea împăratului Germaniei cu țarul Rusiei în capitala țerei acestuia formează obiectul discuțiunii în presa europeană, și în fața acestui eveniment de mare importanță lumea n'a putut da destulă atențiune unor întâmplări de natură locală, cari altcum ar fi fost comentate cu mult interes, atribuindu-li-se un rol însemnat chiar și în politica cea mare europeană. În fața visitei împăratului Germaniei la țarul Rusiei lumea a uitat pe generalul Boulanger și stăruințele monarchistilor de a pune capăt republicei, a trecut peste enciclica papei, care amenință, că va lua din nou robia babilonică de odinioară, a dat uitărei procesul de despărțire al regelui sârbesc, a trecut peste bandele de hoți din Bulgaria, cari sunt prevestitorii răsăririlor în peninsula balcanică, nu dă cuvenită atențiune cuvintelor monarchului nostru, care absolvă dela un onorific oficiu pe cel mai popular general din armată și îi spune, că armata în tot momentul trebuie să fie gata, și din acest motiv trebuie pus alt om în locul dânsului.

Peste toate acestea a trecut presa europeană. Bubuitul tunurilor pe mare la întâlnirea celor doi împărați a amuțit toate celelalte, lumea privesce spre Petersburg, și se silește a prevesti soarta popoarelor, care e pusă în mâinile principelui Bismarck, și în ale țarului tuturor rușilor.

Primirea împăratului german s'a făcut cu mare pompă.

Diarele ne aduc amănunte despre fie care pas al împăratului german, pe noi însă puțin ne interesează toate acestea, întocmai după cum ele puțin interesează pe cetitorii nostri.

Soarta popoarelor ne interesează pe noi, fi-va pace în Europa, sau ne vom pomeni în un război înfricoșat, așa că pe lângă numeroase jertfe în bani, va trebui să mai dăm și jertfe în sânge, aceasta este întrebarea, care ni-o punem noi, aceasta și-o pune țaristia din statul nostru.

Răspuns nu-și poate da nici cel mai versat în tainele politice ale principelui Bismarck.

Un lucru a fost știut în toamna anului trecut, când s'a publicat pactul de alianță între Germania și monarhia noastră, și acela a fost: Alianța s'a încheiat contra Rusiei, care amenința a pacta cu Franța, și prin aceasta a periclita pacea europeană. Țarul Rusiei începu a pasi tot mai agresiv față cu Germania, despre care credea, că ține în mână fr-

nele intrigei țesute pentru încrucișarea planurilor rusești în orient.

Când era ca situațiunea să devină periculoasă, principele de Bismarck publică tractatul de alianță între Germania și Austro-Ungaria pe deoparte, și Germania și Italia pe de altă parte, și Rusia se vede în fața unei formidabile forțe militare.

În timpul mai proaspăt opiniunea publică în Franța tot mai pronunțat pășese pe față cu planurile de recuceriri. Monarhiștii au dat mâna cu anarhiștii pentru răsturnarea republicei, și sub stindardul unui militar se pregătesc o dictatură periculoasă, care amenință pacea europeană.

O alianță a acestor elemente cu Rusia ușor poate pune în flacări întreagă Europa.

Junele împărat al Germaniei între asemenea împregiurări cercetează pe țarul Rusiei. Se crede, că această vizită va împedece influența panslavistă la curtea din Petropolea, și va delătura pericolul, care amenință pacea europeană.

Principele de Bismarck e sârbătorit ca apostolul păcii, și bubuitul tunului în portul dela Kronstadt însemnează inaugurarea unei ere pacifice în Europa.

Așa ni se prezintă situațiunea, și noi din inimă dorim, ca așa să fie.

Revista politică.

În Nrul trecut am luat notiță despre punerea în disponibilitate a generalului Kuhn și carea a produs o mare senzațiune; căci precum se știe, aceasta nu s'a întâmplat la cererea proprie a generalului. Autograful Maj. Sale aduce drept motivare împregiurarea, că o reformă în pregătirea armatei face necetitate ca generalul să fie înlocuit prin o altă persoană.

Cu toate-că presa comentează în felii și chipuri dispensarea generalului și caută a nu da nici o însemnătate politică acestui act, surprinderea, ce o a făcut însă atât în cercurile politice din Viena, cât și în cele din Budapesta a fost mare. „Pester Lloyd” dă expresiune surprinderii prin vorbe remarcabile, scriind între altele: Necesități trebuie să presupunem, că dispensarea unuia dintre cei mai populari generali de ai nostri a urmat din motive militare, cari fac imposibilă rămânerea lui și mai departe ca comandant; trebuie tot deodată să abdicem și dela aceea speranță, că generalul ați dispensat se va mai afla în casuri serioase la un post, pentru care el este vrednic. Dureros ar fi pentru noi și pentru general, dacă nu s'ar întâmpla aceasta

presupunere, căci neîntrecutul general e și ați bătrânul și gânditorul comandant, care a trebuit să cedeze unor motive, cari nu au nimic a face cu interesele armatei.

Nenumărate depeșe fulgeră dela Kronstadt și Petersburg despre cordiala primire, ce o a pregătit țarul pentru împăratul german. D'odată însă cu aceste depeșe apare un articol al țarului „Nord. Allg. Ztg.” care conține o aspră polemie contra foaiei rusești „Moskowskije Wjedomosti”, carea comentează întrederea împăraților după principiile ei caracteristice și cari nu pot avea răsădit favorabil nici chiar în Rusia. Articolul foaiei germane desmintește categoric insinuațiunile foaiei moscovite, că în Berlin s'a urmărit cu mare politică reducerea valorilor rusești. Tot odată accentuează cesticionata foaie, că Germania nici când, afară de anul 1870 — și și atunci numai în urma unui atac — n'a părăsit calea păcii, căci politica germană ține strâns la principiu, că războaiele victorioase n'ar fi un ecivalent pentru binele și prosperarea păcii. Asigură tot deodată, că acest principiu se va urma și sub împăratul Wilhelm II lea și că întâlnirea împăraților va dovedi, că nici când Germania nu s'a abătut dela calea legală pentru promovarea intereselor ei. Acest limbaj chiar cu ocaziunea întâlnirii, n'a produs impresiuni tocmai favorabile, deși se consideră de un feliu de „Mot d'ordre” și aceasta cu atât mai mult, căci aceeași foaie sfăresce un articol al său cu următoarele vorbe: Noi știm, că în tot cazul nu avem să ne rugăm de ruși mai puțin, decât putem aștepta dela ei în cel mai bun cas.

Tocmai din espunerile organului principelui Bismarck se vădește deci, că ar fi o mare greșală, dacă s'ar crede ceea-ce scriu foile guvernamentale din Berlin, că adecă cu ocaziunea întâlnirii împăraților e eschisă ori ce discuțiune diplomatică. Cesticionata foaie, după ce combate espunerile panslaviste, scrie: Se țice, că la întâlnirea împăraților, cesticionata bulgară va rămâne neatinsă. Fără îndoială însă politica nu va fi trecută cu vederea, ci se vor discuta tendințele comune, ce le urmăresc ambele imperii, fie ele aduse la ordinea țilei de țar, fie aduse din partea împăratului german.

De alt-cum o telegramă mai proaspătă din Petersburg aduce știrea, că între Giers și contele Herbert Bismarck au avut loc mai multe conferințe, cari au durat lung timp, și despre cari fiul cancelariului a trimis rapoarte îndetăiate cancelariului imperiului german.

Conducătorii oportuniștilor francesi, Jules Ferry, a ținut cu ocaziunea unei sârbări în Epinal

FOIȚA.

Hainele cele noue ale împăratului.

După Andersen.

A fost odată un împărat, care ținea așa de mult la hainele noue și frumoase, încât își cheltuia toți banii, numai ca să poată umbla totdeauna cât mai frumos îmbrăcat. Cu soldații sei nu și bătea capul, nu-i păsa nici de teatru, nici de preumblări, fără cel mult atunci, când putea să și arete cu ajutorul lor hainele sale cele noue. El avea pentru fie care oară din țic câte o haină, și precând despre alți împărați se țice: „el se află la sfat,” aci se țicea totdeauna: „Împăratul se află în dulapul cu hainele!”

În reședința sa era mare veselie, în fie-care țic sosiau străini; într-o țic venira și doi înșelători; ei spuneau, că sunt pânzari, și știu să țeasă cele mai frumoase lucruri. Spuneau încă, că țesăturile lor, afară de colorile și modelele lor deosebit de frumoase, mai au și acea însușire minunată, că hainele făcute din ele, nu se pot vedea de nici un om, care nu e bun pentru oficiul seu, sau care este peste măsură mărginit.

„Acelea ar fi nisce haine minunate!” cugetă împăratul; „când a și fi îmbrăcat cu ele, a-și putea ști, cine nu este apt pentru oficiul seu în țeara

mea; ași putea alege pe cei înțelepți dintre cei prosti! Da, să mi se facă aceea țesătură”. El dete o arvună mare celor doi pânzari, ca să se poată apuca de lucru.

Acestia aduseră 2 războaie și se făceau ca și când ar lucra ceva, dar ei n'aveau nimic pe ele. Fără șfială cereau mătasea cea mai scumpă și firul cel mai pompos, îl băgau însă în buzunar, și lucrau la războaiele goale până noaptea târziu.

„Tot a și vrea să știu, cât de mult au țesut!” se gândi regele; parcă-i era frică însă, când cugeta, că acela, care este mărginit sau nu e bun pentru oficiul seu, nu vede nimic. Deși credea, că n'are cauză să-i fie frică, totuși voia să trimită mai întâiu pe alt cineva, ca să vadă, cum stă lucrul.

Toți oamenii din oraș știau, ce putere mare are acea țesătură, și fie care era curios să vadă, cât de rău sau cât de prost este vecinul seu.

„Voiu trimite pe bătrânul și onestul meu ministru la pânzari!” se gândi împăratul. „El poate judeca mai bine, cum este țesătura, căci e înțelept, și și vede de oficiul seu mai bine ca ori și care!”

Bunul bătrân se și duse în sala unde cei doi pânzari lucrau la războaiele goale. „Dumnezeule”, cugetă bătrânul ministru și și căscă ochii, „eu nu ved nimic!” Aceasta însă n'o spusese tare.

Amândoi pânzarii îl rugară să vie mai aproape, întrebându-l, dacă colorile și modelul nu sunt de

toată frumseța? Apoi îi arătară războiul gol și sormanul bătrân deschidea nisce ochi cât putea de mari, nu vedea însă nimic, fiind că nu era nimic, ce să vadă.

„Pentru D-țeu!” cugetă el „sunt eu oare prost? Asta n'ași fi crețut-o nici odată; dar să n'o aște suflet de om. Oare să nu fiu bun pentru oficiul meu? Dar me voiu feri să spui cuiva, că nu pot vedea țesătura.”

„De ce părere esci domnul meu?” îl întrebă unul din cei doi înșelători.

„E de minune, mândru de tot!” răspunse bătrânul ministru, punându-și ochelarii. „Ce model, ce color!”

— Voi spune Maj. Sale, că îmi place foarte mult!

„Ne pare foarte bine!” țiseră pânzarii și după aceea îi numira colorile, descriind și modelul cel deosebit. Bătrânul ministru ascultă cu mare atențiune, ca să nu uite nimic, până se va duce la împăratul, și astfel îi făcu un raport precis.

Acum cerură înșelătorii mai mulți bani, mai multă mătase și mai mult fir, ca să poată țese mai departe. Toate însă le băgară în buzunariul lor, nici un fir de ață nu ajunse pe războiul, și ei continuară a lucra ca și până acuma la războiul gol.

În curând trimise împăratul alt angloiat onest la ei, ca să vadă, cum merge lucrul, și când va fi

o vorbire lungă, care a fost primită de o mulțime de auditori cu frenetice aplauze. Vorbitorii s'a exprimat, că-și va da toată silința a promova industria și comerțul, dar aceasta se va putea face numai dacă va domni pace înăuntrul și pace în afară.

Numai cu mare anevoie va urma divorțul între regina Sârbiei Natalia și regele Milan. Sinodul din Belgrad s'a exprimat necompetent în chestiunea de divorț; ea se va pertracta la forul competent din Belgrad și anume la consistoriu.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Cernăuți, 6/18 Iuliu, 1888. *) Dle redactor! Mai cu plăcere n'am luat nici când peana în mână pentru a scrie la diare despre mișcările și referințele noastre culturale naționale, ca de astădată. Voiesc să ve împărtășesc, resp să ve scriu decurgerea sfințirii monumentului ridicat la mormântul lui Aron Pumnul.

A caracteriza activitatea literară a lui A. Pumnul este competența istoriei literaturii noastre; a caracteriza viața lui publică este afacerea istoriei naționale; iar a caracteriza activitatea și meritele lui speciale pentru redescoperirea simțului național al românilor noștri din Bucovina este datoria istoriei speciale a Bucovinei. Nu voiesc deci să me îngerez în competența nici uneia, — și aceasta nici că o află de lipsă, — pentru-că cine n'a audiat de Aron Pumnul? cine nu cunoaște activitatea lui literară? cine nu scie despre lucrarea lui neobosită pentru redescoperirea simțului național român la noi în Bucovina?

Fapt este, că în urma timpurilor vitrigo și pline de urgie, ce s'a descărcat în mod consecuent asupra țării noastre, viața noastră națională a amorțit aproape total, s'a părgănit cu desăvârșire și până și în cel mai sânt sanctuar, în familie, în locul limbei române a prins teren limba germană și cu deosebire apoi limba atât de nenaturală românului, limba rusă, sau rutenă.

În aceasta stare deplorabilă ne-a găsit A. Pumnul la anul viforos 1848, când persecutat în țara sa proprie, a luat lumea în cap, și a cercat teren de lucrare tot între contrații sei, dar departe de caminul nașterii sale. Mănat de vicisitudinile timpului l'a aruncat soarta în mijlocul nostru, de unde nici că s'a mai reîntors când-va!

Trebue să șicem, că o lucrare a providenții a fost aceea, că a venit chiar la noi A. Pumnul, și putem meru să ne punem întrebarea, dacă în decurs de un secol mai era la noi vre-o viață națională în Bucovina atunci, când în viața publică, în biserică și școală, ba chiar și în familie, limba străină domina. Și cumcă aceasta așa a fost, ajungă aplegierea marelui și nemuritorului nostru bărbat A. Hurmuzachi, care adeseori șicea: *A. Pumnul ne-a venit, când aveam mai mare lipsă de el*, cu alte cuvinte, pericolul era iminent.

Mari sunt meritele lui Pumnul pentru redescoperirea noastră națională, și nemuritoriu va rămâne pentru totdeauna, memoria lui va fi eternă!

Este așadar numai un act de strictă datorință, când „Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina,” ce se poate considera ca un eflus al activității de redescoperire a lui A. Pumnul, și-a ținut de a s'a datorință a-i ridica un monument spre eternă aducere aminte, și spre a da dovadă lumii, că [bucovineanul scie aprepia pe bărbății sei de valoare, spre a dovedi lumii, că în peptul bucovineanului este viu și puternic simțul național!

Acest monument, care este numai un simbol al adevăratului monument, ce se infige în inima fie-cărui bucovinean deodată cu laptele ce-l suge din peptul mării sale, care monument intern este și va rămâne neperitoriu, cât timp picior

*) Pentru Nrul de Sâmbătă a sosit prea târziu.

Red.

de român va călea acest pământ, șice, acest monument viforos constă din o peatră mare și frumoasă în formă de cruce, ce e aședată la mormântul defunctului și pe lângă bustul de bronz, ce e înfipt în peatră are următoarea inscripție:

Marelui
bărbat al națiunii

ARON PUMNUL

profesor c. r. de limba și literatura română la gimnasiul
sup. din Cernăuți.

* 27 Noembrie 1818

† 12/24 Ianuarie 1866,

Ear pe piedestalul monumentului e inscripția:

Recunoștință eternă,

Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina
În numele conaționalilor
1886.

Am aflat de interes a ve descrie, dle redactor, monumentul în linii mai marcate, ce este aședat la un loc principal în cimitirul din Cernăuți, alătura cu mormintele mai multor fruntași de ai noștri, și acum să-mi dați voe să ve descriu pe scurt decursul sfințirii monumentului și esecutarea celorlalte puncte din programul publicat și în stimatul D-voastre șicariu, în Nr. 66 din șest an.

Punct la 8 oare dimineața s'a început s. liturghie, șevârșită de Eminentă Sa Inalt Preasânșitul și mult iubitul nostru arhiepiscop și metropolit Silvestru Andreieviciu-Morariu, fiind asistat de 4 preoți și 2 diaconi. Cântările liturghice le a esecutat corul teologilor cu o precisiune exemplară.

Încă înainte începerei liturghiei un public considerabil aștepta începerea serviciului divin, dar cu deosebire în decursul serviciului divin s'a adunat un public foarte numeros din toate părțile societății, începând dela cei mai înalți dignitari și funcționari de stat români, clerul mai înalt din centru, un număr considerabil de dame și un număr foarte frumos din preoțimea din provincie și până la un număr frumos de țărani din loc și giur, veniți anumiți spre acest scop.

După terminarea liturghiei s'a șevârșit parastas pentru odichna sufletului răposatului, și de încheere Preasânșia Sa a adresat publicului câteva cuvinte adevărat archiepiscopos și povățuitoare, cu considerare la însemnătatea șilei.

Tot publicul apoi în frunte cu preavrednicul nostru archiereu în ordinea cea mai exemplară s'a îndreptat spre cimitirul, unde zac rămășilele pământesci ale desnumitului Apostol național. Aici s'a făcut prin Preasânșia Sa sfinșirea apei, s'a stropit monumentul și mormântul, apoi s'a suit pe o mică tribună dl prof. de limba română dela gimn. sup. din Cernăuți, Ioan Bumbac, care pe scurt, dar în terminii cei mai bine aleși, cu o predare plină de simțământ, a făcut în modul cel mai succes aprepieria activității decedatului preste tot și în special ce privesc pe bucovineni.

Ca de încheere apoi Preasânșia Sa, luându-și de teșă șicerea înțeleptului Sirach: *Aduceți-ve aminte de părinții și binefăcătorii vostri*, accentuă cu multă energie însemnătatea șilei și constată, că un popor numai până atunci poate spera la esistența sa, până când va scie aprepia faptele binefăcătorilor sei, a bărbăților, cari își jertfesc viața și ce au mai scump pentru neamul lor, la din contră urmează demoralizarea și perirea, cum s'a și întâmplat cu popoară mari și puternice odinioară.

Acu va fi poate locul să însemn, că încât sunt informat din Suceava și Rădăuți s'a trimis deputațiunii anumite pentru a fi reprezentați și românii din aceste părți la acest act însemnat, ear pe mormânt s'a depus mai multe cununi, dintre cari însemn:

a) Societatea politică „**Concordia**”: „*Nevitătului Apostol național.*”

b) Societatea Academică „**Junimea**”: „*Ilustrului bărbat Aron Pumnul.*”

c) Societatea „**Armonia**”.

d) Românii din Suceava: „*Memoriei lui Pumnul 1888*” și

e) Corpul profesoral dela gimnasiul ces. reg. din Cernăuți, cu inscripție germană.

La 4 oare a fost producțiunea anunșată tot din acest incident, ce s'a ținut în sala cea mare a hotelului „Moldavia”, fiind present Eminentă Sa Dl arhiepiscop și metropolit Dr. S. Morariu, toți fruntașii inteligenții noastre clericale și mirenesci, un foarte mare număr de dame, cu un cuvânt tot publicul onorațior ce a fost înainte de prânș la sfinșirea monumentului.

Esecutarea programei s'a început cu cântarea în cor a „*Innului popular*” „*Doamne ține...*”, a urmat apoi cântarea „*Innului festiv*” de Vasile Bumbac, musică de Eusebiu Mandicevschi, esecutată de corul societății filarmonice „*Armonia*”.

Punctul 3 din programă a fost „*Cuvântare comemorativă*” de Dr. Ioan a lui G. Sbiera, care s'a cetit în 2 părți.

Tot corul societății a esecutat apoi piesele: „*Dulce Bucovina*” poesie de V. Alexandri, și „*Mult e dulce și frumoasă limba ce vorbim*” poesie de G. Șion.

În fine tinșrul iurist Bumbac cu o însufleșire estandardă și cu un patos juvenil, între aprobări viforoase și continue, ca reprezentantul societății academice „*Junimea*” a ținut un scurt discurs, în care a susșinit: că tinerimea bucovineană e pștrunsă de geniul lui A. Pumnul, și-l are în ținta sa ca pe un șar conducștoriu, și în veci îi va păștra memoria, ear în lucrările sale junimea totdeauna l'va avea de model!

Astfel publicul sub cea mai bună impresiune s'a despărșit pe un moment, ca mai târșiu ear să se întrunească.

Sum de firma convingere, că cuvântarea dlui profesor de universitate Dr. Ioan Sbiera se va și țipări și astfel publicul cel mare român va avea însuși ocașiune a se esprima în mod aprobătoriu asupra ei, eu me mărginesc a constata, că a fost un elaborat pe deplin succes.

Nu pot însă încheea acest raport fără de a reflecta la succesul obștinut de societatea filarmonică „*Armonia*”, ce are frumoasa chemare a cultiva cântul național la noi în Bucovina. În fruntea acestei societăți se află astădi dl ampioiat consistorial Eugeniu Meședer, un bărbat cu mult zel și stăruinșă pentru progresarea societății și totodată și cu pricepere în ale musicei, și astfel pe lângă un sprigin corșpunștoriu din partea publicului, suntem îndreptășii la cele mai frumoase rezultate ale acestei societăți.

Cam pe la 9 oare s'a început a se aduna participații la banchet. Aici ear i-am vșdit întruniți aproape pe toți fruntașii, cari au fost presenși la actele de până aci, și chiar și câțiva țărani, căci aproape 100 de persoane au fost întrunite, ce după împregiurările noastre e un număr foarte considerabil, cum de tot rar avem ocașiune de a vedē întruniți. Disposiția bună și însufleșirea n'a lipsit, toastele urmau cu un feliu de torenșă, și astfel numai noaptea târșiu s'au despărșit participații unii de alșii între salutările cele mai cordali, esprimându-și dorinșta unul ca unul, că ce bine ar fi, dacă cât de des s'ar putea vedē întrunită inteligenșta noastră într un număr așa considerabil.

Astfel s'a terminat, dle redactor, festivitaea sfinșirii monumentului lui A. Pumnul, — după cum puteți vedē în modul cel mai exemplar și vrednic de memoria lui Pumnul. Dați-mi însă voie — deși recunosc, că am trebuit să me estind foarte tare în aprepierile și resp. raportul meu, — ca de încheere să fac câteva observări.

Constat înainte de toate, că inteligenșta noastră atât clericală cât și mireană ne-a dat dovedē, că-și pricepe misiunea, că este conscie de chemarea sa, însufleșită pentru cauza națională, cu un cuvânt, e la locul seu.

Constat mai departe, că „Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina”, ce are o misiune atât de

gata materia? Acesta o păți întocmai ca și ministrul, înzadar să șilia să vadă ceva, că deoare-ce nu era nimic pe rășboiu, nici nu putea să vadă nimic.

„Nu este țesătura aceasta minunată?” îl întrebă cei doi înșelători, arătându-i și espicându-i modelul cel minunat, care nici nu se afla acolo.

„Prost nu sunt!” să gândi omul, „așa dară nu sunt apt pentru oficiul meu! Curios de tot, dar să nu cumva să afe cineva! Și astfel începū să laude țesătura, pe care nici n'o vedea, esprimându și plăcerea despre colorile cele frumoase și modelul cel minunat. „Da, e foarte drăgălașă —!” șise împēratului.

Oamenii din oraș nu vorbiau altceva, decât de țesătura cea pompoasă.

Intr'o di voi să vadă și împēratul aceea țesătură, până era încă pe rășboiu. Cu o ceată de oameni aleși, între cari și cu doi ampioiați onesti, cari fusese deja acolo, se duse la cei doi înșelători șireți, cari țesau din rășputeri, — dar fără fire.

„Nu este minunată?” șiseră cei doi ampioiați bătrâni, „să se convingă Maj. Sa, ce colori, ce model!” La aceste cuvinte arătară rășboiul cel gol, în credinșă, că ceialalți de bună seamă vșd țesătura.

„Cum se poate!” cugetă împēratul, „eu nu vșd absolut nimic! Asta e ceva grozav! Sunt eu prost? Nu sunt oare la locul meu ca împērat? Acesta ar fi lucrul cel mai teribil, care mi s'ar putea întâmpla!

„O e de minune!” șise el, „Sunt prea mulțămînt!” Și el dete din cap, privind la rășboiul cel gol, căci nu voia să spue, că nu vede nimic. Înțreaga sa suită se uita încordat, fără însă ca să vadă ceva; cu toate acestea șiseră asemenea împēratului: „O e de minune!” Și îi deteră șfatul să îmbrace hainele acestea nouē, pompoase, prima oară la procesiunea cea mare, care era să fie în curēnd. „E minunată, drăgălașă, escelentă!” șise unul după altul; bucuria părera a fi generală, și împēratul dete celor doi înșelători o cruce de cavaler și titlul „pânzari cu diplomă”.

Toată noaptea, premergștoare dimineții, în care era să fie procesiunea, înșelătorii n'au închis ochii și și-au aprins peste 16 luminări. Oamenii puteau vedea, că lucră cu încordare, ca să poată isprăvi hainele cele nouă ale împēratului. Ei se făceau ca și când ar lua țesătura de pe rășboiu, tăiară cu foarfeci mari prin aer, cusură cu ace fără așă, și șiseră în fine: „Hainele sunt gata!”

Împēratul merse cu cavalerii sei cei mai nobili în persoană la ei; amēndoi înșelătorii ridicară un braț, ca și când ar ținē ceva, și șiseră: „Poftiți, acestia sunt pantalonii! Acesta este rocul! Acu este mantaua!” și așa mai departe. „Sunt așa de ușoare, ca pânza de paingine, ar crede cineva, că nici n'are nimic pe trup; chiar acesta însă este avantajul lor!”

„De șigur” șiseră cavalerii ca dintr'o gură, nu vedeau însă nimic, fiind că nu era nimic acolo.

Indură-se acum Maj. Sa a și desbrăca hainele sale! șiseră înșelătorii, „noi am îmbrăca apoi pe Maj. Ta cu cele nouē aci înainte acestei oglinșii mari!”

Împēratul își desbracă toate hainele sale, și înșelătorii se făceau ca și când una după alta l'ar îmbrăca cu hainele cele nouē. Apoi îl apucară de mijloc, făcēndu-se, că îi leagă ceva de trup, eară împēratul se invșrtia și se sucia înainte oglinșii.

„Ah, cât stau de bine! Cât de minunat să potriveșce pe trup!” strigară toți.

„Ce modele, ce colori! Ce port minunat!”

„Baldachinul este afară, sub care se va duce Maj. Ta la procesiune”, anunșă măștru de ceremonii.

„Sunt gata!” șise împēratul. „Nu-mi stau hainele de minune?” Și cu aceste cuvinte se întoarse încă odată înainte oglinșii, căci voia să apară, că se uită cu atenșiune la minunatele sale haine.

Camerarii, cari trebeuau să ducă coada hainii, pipăiau cu mânilor pe podini, ca și când o ar ridica; umblau, făcēndu-se ca și când ar ținē ceva în aer, și nu ctezau să facă ceva, care să-i tradeze, că nu vșd nimic.

Astfel merse împēratul la procesiune sub baldachinul cel pompos, și oamenii de pe strade și de pe

salutară pentru poporul nostru, astăzi are în fruntea sa pe cei mai vrednici și devotați bărbați ai cauzei naționale.

Constat în fine, că tinerimea noastră „viitoriul națiunii” este pătunsă de un puternic simț național, și astfel, dacă n'a perit românul... astăzi nu poate să peară.

În fine încă o observare și am încheiat. Cu un felu de regret trebuie să constat, că din toate părțile lozuite de români — deși invitațiile s'au trimis din bun timp — numai un singur stimat domn s'a prezentat.*)

Primiți Vă rog, dle redactor etc. Cernăuțeanul.

De sub Băbiu, 6/18 Iuliu, 1888. Onorabile domnule redactor! Nu e destul, că noi românii avem a purta o aprigă luptă națională, o luptă pentru limba străbună, căci pe și ce merge, ni se dau loviturile simțitoare scoalelor și bisericeii noastre, — dar mai e de lipsă ca și unii dintre cărturarii noștri, unii dintre oamenii independenți cu stare materială escelentă, dela cari numai bine am fi în drept a aștepta pentru bietul popor, — mai trebuia ca și acestia (onoare esceptiunilor) să virască zizanie și să samene simburile neînțelegerii, Aceasta aserțiune voiesc a o ilustra cu următorul cas.

În comuna curat românească Olpret din comitatul Solnoc-Dobăca, trăește un popor pacinic, sirguincios, întreg apartinătoriu religiunii gr. or., sunt și patru mari proprietari: un ungar, un jidan și doi români, între acești din urmă și dl Dionisiu Vaida, care trecea înaintea lumii ca român cu bune sentimente, durere însă, că faptele-i mai recente, trebuie să-i întunece trecutul, când vedem, că conștiința sa de român nu-i spune că și „neuniții” din Olpret sunt români ca domniului, și e un rău voitoriu al neamului seu, care fîntesce a-i conturba conștiința sa în cele religioase.

Domnia-sa în anii precedenți s'a hotărît a esopera comasarea hotarului, poporul olpretean în frunte cu ai sei doi preoți gr. or. și cu învățătoriu i a făcut resistință, din care cauză s'a încurcat foarte, dar puțin s'a gândit și planul i a fost gata: îi fac uniți, cum sunt și eu, își cugetă, și atunci preotul gr. catolic, stând sub patronagiul meu, prin influința sa asupra poporului mi va pregăti terenul spre ajungerea scopului; așa a și făcut, a oferit o casă, o a sântit, a prins vorbă cu un preot, care fiind cădută din grația episcopului gherlan, tocmai rîmnia după astfelu de pâne, s'a început unația deocamdată cu personalul de serviciu seu, cel puțin până acum mai de parte n'a putut ajunge, căci oamenii de și sêraci și avisați la dînsul ca mare proprietari, totuși nu se decid a-și părăsi religia strămoșască.

Cu comasarea, deși s'a început lucrurile înainte cu vr'o câți va ani, și în primăvara anului curent era să se taie tabla la fie-care posesor de pământ, totuși nu s'a dus lucru îndeplinire, de oare-ce oamenii au aflat, că noua împărțire s'a făcut după cumpăna dreptății leului din fabulă; astfelu au întentat proces, în urma căruia s'a sistat comasarea; în decursul acestei vîrpele timpului sêmănături s'a întârziat tare, și oamenilor li s'a făcut o nespūsă pagubă, încât nu e speranță nici de jumătate recolta, cum s'ar fi putut aștepta.

Trist lucru — când poporul olpretean prin dările grele, fiind aproape întreg adus la sapa de lemn, mai bine se înțelege cu un evreu de cât cu un descendent din falnica și nobila familia a Văidestilor; și mai trist lucru, când nici nobleța nici știința i n'a fost în stare a-l pune mai pe sus de pasiunea hărțuțelor confesionale față cu o comună frumoasă ca Olpretul, care până astăzi era întregă și era scutită de acel verme, ce atacă atât de desastros prosperarea națiunii noastre.

Rêul nu se oprește aci, zizania între popor a produs desinteresare de școală, în urma căreia prin

*) Acel domn este redactorul ziarului nostru.

Red.

ferestrii diceau toți: „Ah, cât de frumoase sunt nele cele noue ale împăratului; ce coadă are la haină, parcă sunt turnate pe el!” Nici unul nu voia să apară, că nu vede nimic, căci atunci nu are apt pentru oficiul seu, sau era foarte mărginit. Nici unele dintre hainele împăratului nu făcuseră până acuma atâta furoare, ca acestea.

„Dar el n'are nimic pe sine!” strigă în fine un copil mic. „Domnul Dumnezeu meu, ascultă vocea nevinovatului!” dîse tata, și unul șoptia celuilalt la ureche, ce a dîs copilul.

„Un copil mic dîce, că împăratul n'are nimic pe sine, el nici n'are nimic!”

„Dar el n'are nimic pe sine!” strigă în cele din urmă întreg poporul. Aceasta îl năcăjia pe împăratul căci i s'e părea, ca și când oamenii ar avea dreptate; în sine însă cugetă: „Acum tot trebuie să sfîrșesc procesiunea!” Astfel merse încă cu mai multă mândrie înainte. Și camerarii duceau coada care nici nu esista!

comisiunea administrativă comitatensă s'a decis că, fiind necorespundătoare lezei, să se închidă.

Perirea ta din tine Israile.

Veritas.

Ca unii, cari cunoaștem foarte bine împregiurările din ținutul Olpretului, ne cuprînde așa dîcînd durerea, când vedem, — dacă e adevărat — că un bărbat de frunte, ca dl Dionisiu Vaida, despre care până acum numai de bine am fost dedați a auzi, — dîcem acest rar bărbat român, care pe lângă inteligența sa superioară dispune și de o avere adecuată, ca foarte puțini români în Transilvania, s'ar afla dispus și numai a menagia atari porniri desastroase — considere-se ele diu ori ce punct de vedere.

Nu ne pronunțăm de astădată mai deaproape în cauză, — deși nu putem presupune, că corespondentul nostru ne ar da informațiuni false, — constatăm însă, că avem cunoștință, că tot în acele părți, adică în Chioar, de asemenea o parte a Transilvaniei, unde poporul mai tare a scăpătat materialmente, și unde nici când n'a fost între împregiurări fericite de a lua un avînt spre desvîltare, — în aceste părți încă — cu un felu de sistem — se lucră de unii preinși matorori naționali contra conștiinței credincioșilor noștri, sigur cu scopul să-i demoralizeze și în buul lor simț religios, o vîrtute strămoșască a neamului nostru.

Indigităm deci de astădată, că avem cunoștință despre aceasta lucrare condamnabilă, și cerînd trebuința, vom fi la locul nostru. Red.

Paloș, în 15 Iuliu st. n. 1888. Domnule redactor! În 4 Iuliu st. n. a fost în comuna Paloș un foc teribil, și fiind oamenii la cîmp, au ars în câte-va oare la 30 familii șurile și grajdurile, la unii și casele. Dauna se urcă la mai multe mii fiorini. De aceasta nenorocire a fost lovit și parochul local, carele are 9 copii, dintre cari 4 umblă la școală, ardîndu-i toate propriile supraedificate frumoase, două trăsuri, carul de boi, pluguri și toate celelalte aparate economice, numai casa i-a rămas; dauna, ce a avut dînsul se urcă la 2000 florini. Asigurați nu a fost nici unul.

Focul s'a escat din șura cantorului, unde niste prunci s'au jucat cu aprinjoare. Dauna este cu atîta mai simțită, cu cât comuna Paloș nu are păduri, și trebuie să cumpere cu bani scumpi chiar și lemnele de foc; eară de altă parte paloșienii tocmai în anii acestia au avut multe spese și sacrificii cu edificarea bisericeii celei pompoase, carea ar face onoare ori căruia oraș.

Un ajutoriu grabnic pentru cei nenorociți este foarte de lipsă.*)

Convocare.

Despărțemîntul cerc. X (Cluș) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura rom. și cultura poporului român” va ține adunarea sa generală de estimp la Cluș în 29 Iuliu st. n., la care adunare sunt prin aceasta cu toată onoarea invitați p. t. domni membrii din acest despărțemînt, cum și alți amici ai literaturii române și culturai poporului român. — Cluș, în 20 Iuliu st. n., 1888.

Dr. Gregorin Silași,
direct. despărț.

Basilii S. Podoabă,
actuarul despărț.

Varietăți.

* Ministrul ung. reg. de comunicațiune a esmis o ordinațiune, prin care se face cunoscut, că începînd dela 1 August, în locurile unde sunt officii postale, epistolele, cărțile de corespondență, monstrele de mărfuri și diarele să se inmaneze fără nici o țacsă.

* (Dineu.) Escelenția Sa dl comandant de corp, f. z. m. baron de Schönfeld a dat Duminecă un dîneu în onoarea comisariului român pentru regularea granițelor, generalului Pencovici.

* (Distincțiune) Meritele d-lui Apostol Mărgărit i-au câștigat în lumea românească un nume nemuritoriu. Dînsul e românul macedonean, care și consacră viața și-și jertfesece totul, ca să ridice pe românii macedoneni, să i scoată de sub jugul grecesc, și să propage tot mai mult spiritul național. În zilele trecute acest apostol al românismului a fost decorat de M. S. sultanul turcesc Abdul Hamid cu „Medjidie” clasa III, ear fiul său a fost decorat tot de cătră numitul sultan cu „Medjidie” clasa IV. E de prisos a mai adăoga, că

*) Noi ca totdeauna în asemenea casuri triste bucuros întrevînim spre alinarea suferințelor celor păgubiți, nu putem însă trece cu vederea a nu recomanda cu destulă stăruință și din acest incident trist, că ar fi timpul ca să se dedea și poporul nostru a prevedea asemenea calamități și să se asigureze contra elementelor distrugătoare. Red.

acest fapt a provocat în lumea grecomană din Constantinopol și Macedonia impresiuni neplăcute

* (Invitare) la petrecerea de vară, ce se va arangia din partea junimii române din Reghin și jur la 9 August st. n. a. c. în sala promenaței din Reghin. Venitul curat e destinat pentru scopuri filantropice. Prețul intrării: de persoană 1 fl., de familie 2 fl. Începutul la 7 oare seara.

Reghin, la 12 Iuliu, 1888.

Pentru comitet:

Georgiu Șandor, Petru Gorea, Iacob Butnariu
president. secretariu. vice president.
Iuliu Mera, Ioan Duma,
cassar. controlor.

Ofertele marinimoase se primesc cu mulțămînt și se vor cuita pe cale diaristică,

Bilete de intrare se pot căpeta prelîngă arătarea invitării la comerciantul Fronius, și seara la cassă.

* (Postal.) Pentru oficiul de postă și de telegraf în Huedin (comitatul Cojocna) se escrie concurs — pe lângă depunerea cautiunii de 600 fl. v. a. — cu leafă anuală de 1070 fl.; 145 fl. paușale de cancelarie, 95 fl. pentru predare, 40 fl. pentru reparările postei, precum și alte paușale pentru conductorul postei. Reflectanții să-și adreseze cererile în decurs de 2 săptămîni la direcțiunea postală-telegrafică din Sibiu.

* (Combi-națiuni pentru postul fostului comandant Kuhn.) După cum anunță o telegramă din Gratz, în cercurile militare de acolo se afirmă, că de urmaș al baronului Kuhn e designat archiducele Ioan. „Polt. Coresp.” însă aduce scirea, că comanda peste corpul al treilea de armată (Gratz) o va lua comandantul corpului 12 de armată (Sibiu) bar. de Schönfeld; ear postul acestuia va fi ocupat de inspectorul general al cavaleriei, prințul de Croy.

* (Scolile în Europa.) S'au numărat scolile din Europa și s'a constatat, că Franca are 71,000 scoli cu 5 milioane scolari, Germania 60,000 cu 6 mil. scolari, Englitera 58,000 cu 3 milioane; Austro-Ungaria 26,000 cu 3 milioane, Spania 29,000 cu 2 milioane, ear Rusia are 32,000 scoli cu un milion scolari, așa dar din întreaga ei populațiune numai 10 la sută primesc instrucțiune. Irlanda n'are nici o școală, și totuși cei 70 mii locuitori ai ei știu toți carte, căci acolo fie care părinte este și învățătoriu și un administrator veghiază cu severitate ca toți copii să fie instruiți, pentru care scop cel puțin odată pe an vine și esaminează ori ce localitate.

* (Universitatea din Budapesta.) La această universitate în anul scolar 1887/8 au fost aplicați 221 profesori ordinari, estraordinari și suplenți. Studenți au fost în semestrul întâiu 3746, în al doilea 3541. Anume: 90 la facultatea teologică, 1650 la cea juridică, 1178 la cea medicinală și 326 la cea filosofică; apoi au mai fost 229 elevi de farmacie și 68 de moșărit. În privința religiunii au fost 1491 roano-catolici, 1145 jidani, 409 reformați, 324 luterani, 95 gr. or., 68 gr. cat. și 9 unițari. Din Ungaria au fost 3476, din Croația 33, restul din alte țeri.

Raport general

despre activitatea comitetului de ajutorare cu Abcedare și Legendare a elevilor sêraci dela scoalele române rurale din Transilvania și Ungaria proprie.

(Urmare.)

B. Cărți de I. Popescu se distribuira la adresa d-lor:

1. Dimitrie Giuruțan inv. în Sânta-Măria 10 abcd. 5 leg., 2. Teodor Ladosey inv. în Rêstosnea 10 abcd. 5 leg., 3. Alesandru Vlad, inv. în Banpatak 11 abcd. 2 leg., 4. Georgiu Forraș, inv. în Rapoltu-mare 10 abcd., 5. Nicolau Sorinca, inv. în Almaș Sêliște 5 abcd., 6. Ioan Florea, inv. în Hetur 4 abcd. 5 leg., 7. Teodor Sovrea inv. în Fânață 9 abcd. Suma 69 abcdare 17 legendare.

C. Cărți de Blașiu se distribuira la adresele d-lor:

1. Petru Colceriu, inv. în Suciag 11 abcd., 2. Nicodim Rusu, inv. Gy. Vasláb 15 abcd., 3. Demetriu Timbu, inv. în Vima mică 20 elementare., 4. Teodor Hatos inv. în Rugășesci 20 elem., 5. Iacob Bota inv. în C. Mănăstur 15 elementare. (NB. Celor de sub 3, 4 și 5 s'au espedat abcdare de Blașiu căci nu mai aveam de ale lui Petri, și după ce ne spuseră învățătorii respectivi că le pot folosi I. P. R. Suma 81 elementare.) (Va urma.)

Loterie.

Mercuri în 21 Iuliu, 1888.

Timișoara:	37	86	20	55	79
Viena:	10	7	39	61	75

Bursa de Viena și Pesta.

Din 21 Iuliu 1888.

	Viena	B.-pesta.
Renta de aur ung. de 6%,	—	—
Galbin	5.90	5.85
Napoleon	9.75 ¹ / ₂	9.98
100 marce nemțesci	61.10	61.10
London pe (poliță de trei luni)	124.90	125.05

CONCURS.

La scoalele medii române gr. or. din Brașov sunt de ocupat următoarele posturi:

1. Un post de profesor de limba și literatura maghiară ca studiu principal, și ca studiu auxiliar română și latină, la gimnasiu cu 22 oare de propunere pe săptămână.

2. Un post de profesor pentru limba și literatura franceză ca studiu principal, și ca studiu auxiliar limba română, la scoalele comerciale și reale cu 22 oare de propunere pe săptămână.

Pentru ocuparea acestor posturi se escrie concurs cu termin până la 15/27 August, 1888.

Concurenții vor adresa petițiunile lor către subscrișa Eforie școlară instruite cu documentele:

a) că sunt de naționalitate români și de religie greco-orientală;

b) că au purtare bună atât în privința moralității cât și a ținutei sale cetățenești;

c) că sunt sănătoși de constituție;

d) că reflectanții la postul de sub 1, au calificațiunea prescrisă de legea de instrucțiune din anul 1883 A.

de lege XXX §. 29, 30, 61 și 62, în combinațiune cu dispozițiunile în vigoare ale autorităților bisericesci confesionale române greco-orientale din arhidieceasa Transilvaniei, eără reflectanții la postul de sub 2, să fie absolvați gimnasiul și facultatea filosofică sau vr'o academie comercială, și posedese perfect limba franceză.

Emolumente împreunate cu aceste posturi sunt:

Până la obținerea decretului de profesor definitiv (§ 30 legea de instrucțiune din 1883) salariu anual de 700 fl., după aceea în următorii doi ani 800 fl. și de aci înainte salariu anual constant de 900 fl., cuincuenali de câte 50 fl., cari se vor repeta de 5 ori și relut de quartir de 130 fl. cu înaintare în categoria de 170 fl. pe an, precum și drept de pensiune conform Statutului în vigoare

În fine au să dechiare concurenții în petițiunile lor, că se vor supune necondiționat regulamentelor și dispozițiunilor în vigoare a le institutului nostru.

Brașov, 1/13 Iuliu, 1888.

Eforia scoalelor centrale române greco-orientale.

N. Strévoiu,
v.-președ.

EDICT.

Iosif Stanciu gr. or. din Paloș, carele de 9 ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa muier Maria Băia, gr. or. din Paloș, fără a se sci, unde petrece și dacă mai trăiesce, se provoacă a se presenta la subscrisul oficiu în termin de șese luni de zile dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră procesul divorțial, intentat asupra i de muierea lui se va pertracta și decide și în absența lui.

Cohalm, 28 Maiu, 1888.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Cohalmului.

Nicolau D. Mircea, protopresbiter.

EDICT.

Nicolau Voicu Vulcănean din Stupinile Brașovului, carele deja de 4 ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Maria I. Pitiș tot din Stupini se citează a se presenta la subscrisul oficiu în termin de șese luni dela prima publicare a scestui edict în „Telegraful Român,” căci la din contră se va pertracta și decide cauza ei matrimonială și în absența lui.

Brașov, în 16 Maiu, 1888.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tracului I al Brașovului.

Ioan Petric, protopresb. ca adm.

Publicațiune!

Se dă în arândă! Moșia „Meteleu” județul Buzeu în România, pe 9 ani, adevă dela 23 Aprile 1889 până la 23 Aprile 1898 prin licitațiune, care se va ține în 24 Iuliu 1888 stilul vechiu, deodată și la Brașov, în casa comitetului parochial al bisericei române ort. răs. dela „St. Nicolae” și la Buzeu în România în „Hotelul Moldavia.”

Condițiunile de arândare se află: în Brașov la epitropia bisericei st. Nicolae; în Buzeu la domni frați Stoicescu, Ioane Jarnea, comercianți și Vasile H. Stinghe, ampioiat; — în Bucuresci la domni C. Steriu și C. Pascu casse de schimb, în Ploesti la domni frați Stănescu, comercianți; în Mizil la domni Vasile et St. Pittis, comercianți; în Brăila la domnul Const. Molundae, comerciant.

Brașov, 18 Maiu, 1888 stilul vechiu.

Comitetul parochial al bisericei române ort. răs. dela St. Nicolae în Brașov.

[1847] 6-8

Se deschide abonament pe anul 1888

la

„Amicul Familiei” Diariu beletristic și enciclopedic-literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 di a lunei în numeri câte de 2-3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articlii sociali, poesie, novele, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractează cestiuni literare și științifice cu reflecșiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a românilor de pretutindene, precum și a celorlalte poporațiuni din patriă, și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grigile vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postali.

„Preotul Român” Diariu biserice-c, scolaric și literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½-3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia mulțime de predice pre Dumineci, sêrbători și diverse ocașuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literari; și în urmă tot soiul de amênunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericească, seolastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postali.

— Colectanții primesc gratis tot al patrulea esemplariu. —

— Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere —

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla — Sz-Ujvár. — Transilvania.

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura propriă:

Apologie. Discursiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet). Broșura I. II și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericești la toate sêrbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 26 coale. Acest op. de cuvântări bisericești întrece toate opurile de acest soi aparute până acum — având și o notiță istorică la fie-care sêrbătoare, care arată timpul introducerii; fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sêrbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzariul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Poterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea novelei: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul sicastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schvartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigeni în Aulidia. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluț. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și violele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui esemplariu cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op. întogmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm. mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la români de D. V. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatca limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop profesor la gimnasiul din Năsăud. — Mar. 1 aprobat prin Ministeriul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbii române lucrată pe base sintactice de Ioan Butean, prof. gimn. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, drosesor. Op. aprobat și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 16 Decembrie 1885 Nr. 48518. Partea practică foarte bogată a acestui op. — cuprindând compozițiuni de tot soiul de acte obveniente în referințele vieții sociale — se poate întrebuința cu mult folos de către preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu me uita. Colectiune de versuri funebrale, urmate de iertățiuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculărei în școala populară pentru învățători și preparandii. Broș. I. scrisă de Gavril Trif, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritariul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericești foarte frumos ilustrată. Prețul unui esemplariu broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai în 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de lux 1.50-2.50.

Micul mărgăritariu sufletesc. Cărțicică de rugăciuni și cântări bisericești — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe secsele. Prețul unui esemplariu broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărțicică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe secsele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui esemplariu e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea sântei Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui esemplariu spedit franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistola D. N. Iisus Christos. Prețul unui esemplariu legat și spedit franco e 15 cr.

[1765] 30-50